

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22016/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Раденковић и Бојан Благојевић, адвокати из ..., против тужене „Електромрежа Србије“ АД Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 713/24 од 23.07.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 713/24 од 23.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 713/24 од 23.07.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 713/24 од 23.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 12382/23 од 14.06.2024. године, којим је одбачена тужба од 21.12.2023. године, као недозвољена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је на основу члана 404. став 1. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према члану 420. Закона о парничном поступку странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно

окончан (став 1.); у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Побијано решење засновано је на становишту да власник непокретности право на исплату тржишне накнаде због непотпуне експропријације извршене на основу Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације изградње система за пренос електричне енергије 400 kW напонског нивоа „Трансбалкански коридор – прва фаза“ („Службени гласник РС“ бр. 115/14), у складу са одредбама чланова 56. – 62. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ бр. 53/95 ... 55/13) и чланова 132. – 140. Закона о ванпарничног поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 14/22) остварује превасходно у поступку пред органом управе, а тек за случај да се споразум у целини не постигне у року од два месеца од дана правноснажности решења о експропријацији, пред судом по правилима ванпарничног поступка. У време подношења тужбе предлог за непотпуну експропријацију био је поднет надлежном управном органу, решење о непотпуној експропријацији донето је након подношења тужбе, али до доношења првостепеног решења у овом парничном поступку није протекао законом предвиђени рок од два месеца за постизање споразума о накнади пред органом управе.

Имајући у виду утврђене чињенице, као и да је законом предвиђен правни пут за остваривање тржишне накнаде у случају доношења решења о непотпуној експропријацији, по оцени Врховног суда не постоје правна питања због којих би постојала потреба да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате је поднета 21.12.2023. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 10.000,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из изнетих разлога, пошто је правноснажна одлука донета у спору мале вредности, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Станковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић